



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
Кзз 725/2021  
07.07.2021. године  
Београд

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Миладиновић, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави 68К.бр.92/19(2017) од 29.09.2020. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 3/21 од 12.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2021. године, једногласно донео је

### **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Миладиновић, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави 68К.бр.92/19(2017) од 29.09.2020. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 3/21 од 12.04.2021. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави 68К.бр.92/19(2017) од 29.09.2020. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити под условом да окривљени за време проверавања од 1 (једне) године од дана правоснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 месеца од дана правоснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Петровцу на Млави износ од 13.508,40 динара, а суду износ од 6.238,70 динара, као и да на име паушала плати суду износ од 6.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 3/21 од 12.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Миладиновић и потврђена је пресуда Основног суда у Петровцу на Млави 68К.бр.92/19(2017) од 29.09.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Данијела Миладиновић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити кривичне одговорности или да укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду, те да позове браниоца окривљеног на седницу већа, као и да одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да суд у погледу радњи окривљеног није применио закон који је у конкретном случају најблажи за учиниоца и то одредбе члана 55. став 7. и члана 57. став 2. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/2018 од 26.03.2018. године) којима је, под одређеним условима, изузетно дозвољено претицање или обилажење одређених категорија учесника у саобраћају на путевима, између осталог и бицикла, и преко обележене пуне линије (ако се тиме не омета нормално кретање возила која долазе из супротног смера и ако на путу има довољно простора за безбедно извођење тих радњи), односно непосредно испред раскрснице и на самој раскрсници (када се возач креће путем са првенством пролаза). Надаље, како је окривљеном стављено на терет да је претицао бициклисту преко пуне линије и на самој раскрсници, а имајући при томе у виду конкретну саобраћајну ситуацију описану у оптужном акту јавног тужиоца, то, по ставу браниоца, по наведеним изменама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/2018 од 26.03.2018. године), које су блаже по окривљеног, радње окривљеног које су му стављене на терет више не представљају повреду одредби ЗОБС-а, па како је кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ бланкетног карактера, то стога дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело и окривљени је правилном применом закона морао бити ослобођен од оптужбе. Изнетим наводима браниоца окривљеног се правноснажне пресуде побијају и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи о повредама кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, који су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Миладиновић, били су предмет разматрања Вишег суда у Пожаревцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по изјављеној жалби против првостепене пресуде Основног суда у Петровцу на Млави 68К.бр.92/19(2017) од 29.09.2020.године. Виши суд у Пожаревцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 ставови 2, 3, 4 и 5 и страни 4 ставови 1 и 2 другостепене пресуде 2Кж1 3/21 од 12.04.2021.године изнео аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указивање браниоца окривљеног да су образложења побијаних пресуда у супротности са изрекама побијаних пресуда везано за то који Закон о безбедности саобраћаја на путевима је суд у конкретном случају применио и по коме је ценио противправност радњи окривљеног, би по налажењу овога суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао. Поред тога, нису разматрани ни наводи браниоца окривљеног у којима оспорава чињеничне закључке суда, давањем сопствене оцене изведених доказа и изношењем сопственог чињеничног закључка да је оштећени искључиво одговоран за настанак предметне саобраћајне незгоде.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Миладиновић, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник**  
**Снежана Лазин, с.р.**

**За председника већа-судија**  
**Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић